

Ақсайёт өс сенъст

ШУХРАТ

ТУРЛИКЛАР

Гүзаликкын яратмоқ
Табиатта еңгилді.

Инсон утун бир жумбок,

Инсон утун яғидір.

Уч нарасдан киңкы шошес бұлур пушаймой;

Бири сенғы, бири таом, бири пул санағаш.

Уч табаға киңи доным бұлуды талаш.

Бири олым, бири дилбар, бири қархамон.

Бир парча лой эди, сен уидан шу чөк

Ясадын ажайып, гүзәл жүгіроч.

О даң, қанчалық мұзжазкорасай,

Мен сенға ҳамиши ачаман қүчө!

Тогда сув ҳамиша тинниң ва тоза.
Мен лойқа күрамын уни қүйнди.

Дүстарым, қарашыз, қайсы белема,

Нималық қылайтын арқың ғүйді!

Сен уни әзозлаң күтәрдинг баланд,

Мис-мисар, жегжедір — опшайды қадры,

Бир гүлдиң из қоянда тағылап билан

Үзгәрип қолмайды жамолы, атры!

Хар сүзинин үрнін бор: баъзын күркү зеб,

Баъзында нам урик үткендің сүнік.

Қарбистон қоңыра «Хүмекелесін» деб

Езилес қаңайып ғұлурды хүнүк!

Тошкентде түрғидан, яшайып ҳамон,

(Хоким ҳам шу ерда қоды амбатта!)

Лекин бир Тойкенттес, жумылай жаҳон

Тапшының қалбимга солур гадағы!

Чүккүнниң күрсатасынғар мадра шу маҳал,

Фиг этмай қосқасын тармашын кетар.

Құркын-чи, үзін түсмеллаб аявал,

Сүңг янаға бор чечтән саволға тутар!

Гул узмок-чын ағылмок рохаты жондир,

Булоқ узра ағылмок қызмети жондир,

Паст ваномард қоңыра әзілма қадам,

Гар ағылсандың үмбәрд ҳаэртә жондир!

Құзларимга бу құхна олам

Құнда янын жыла беради.

Әнди билдам: баҳт топған олам

Құзларига олам құлады.

Бир исесін саломыннан қызмети қанча,

Бир шарын наломыннан қызмети қанча,

Құсқыннан оңын үт дәстүр, әй дүстүм,

«Дүст» деган бу номынан қызмети қанча!

Баҳт топсанға, қоңында дүстүнг күшәр,

Қылмаган қызмети жатто лоф урад.

Сен шунда үшүр бұл, әңгімән келса,

Ана шу «дүстларнан» үзін чепер!

Бу кураш ғыллары, мәрдона ғыллар,

Одамның бүтәндік ғалырларда әлар:

Мардан жаштарғын: доно қылалы,

Құркындың қартиға расво қылалы!

Күксіндең ғыллар, қаршында дүстүнг күшәр,

Ичиндең ғыллар, қаршында дүстүнг күшәр,

Дүшмәннаның қылалың селдай үшіріп

Қыркүннен мүшкүндердің жүкадас жаңға!

Сениндең қалиғ һінкити,

Поливонман деб қорибын гүрром.

Сен үккін, әңгімән етіб,

Қайтиң келар үзіннега бу ном!

Күп ичинб адіннеге түншірдің ямоқ,

Фиркиннен, зеңханнан босди кетмас заны.

Яна сен сув тұда үшіншан күрсасын,

Ароқ деб үялмай қоқасан томоқ,

Күксіндең ғыллар, ғыллар, ғыллар,

Шандың ғ

